

Landskap: Småland Upptecknat av: Hans Fagerlin
 Härad: Sunnemo Adress: P.O. Rydberg. 13, Rindö
 Socken: Rydbo Berättat av: —
 Uppteckningsår: 1936 Född år — i —

Uppteckningen rör En modern 80-åring.

Ämnesföreläsning:

Sid 1-9 . Då jag kommer till Rydberg
 i Mölndal min vänd under
 1 min. tid. Första mötet.
10-12 Rydbergs berättelse.
13-19 Rydbergs liv o. levande minnanden.
20-25 Rydberg i arbete utomhus.
26-29 Då Rydberg åter.
30-34 Klockstapelens berättelse.
35-40 Varje gubben lever enastående.
 liv.

40 sid.

En modern 80-åring.

Många olika männi-
stertyper träffade jag sammant
med på min färd i Ryss-
land men den originellaste av
alla var 80-åringen S. J. Ny-
berg i Mälardalen. En kvinna
jag minns en minns till Godde.

Att jag kom till 80-
års gubben Nyberg berodde på
att jag gissade en broder till
mig höll talas var honom —
att han var mycket originell och
säkert hade en del av intressen

att visa mig och berättat för mig
 jag insåg, att det kunde vara en
 gubbe, visk att "syra i timman-
 na" — och jag kunde ju ald-
 rig stundas mer här och besöka
 bättre, än om jag bodde där,
 vilket jag också tyckte var ordna
 genom min broder. Jag var ti-
 ldes väntad av gubben som var
 här. Den 20 aug. på en. upplade
 jag hemifrån Västerås med Wila-
 berg som mål. Genom att och
 annat här kunde man på fri-
 dan som jag ej till Hålsberg
 förrän vid 10-tiden på kvällen,
 och då var det verkligen be-
 ständigt oerhört. Jag hade ej något

3
5009

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

lyse på rykten, veta det nu
en hand att bita.

I Malmö, tyckte alla
nu gått till sin, ty övare nu
det mörkt. Slutligen upp fick
te jag smärte att up-
lys & frimter, och efter om jag
mestad gubben Byberg, att
jag skulle komma, tänkte jag,
att han borde bli och att och
vinst på mig. Si nu det
smärte ej. Jag kom i thi-
us till jobben skidare, som
ville på att jag staget, di han
ville, att jag inte efter By-
berg. — "Här är skidare?" —
"Nej", svarade jag kort, di jag var

5009

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hans räkning, ansått och ej alls
tyckte om hans frivillighet. —
"Å han kunde ju belösa mig en
förbättring. — "Nå, jag är
bara intresserad av gubben. Nån
betydelse, och därför skall jag bo där,
någon jag gärna vill ha, men
han bor, om det ginge för
sig, kanske jag den yngre
och ständigt. — Jo,
de har bo och borta, och stora
trä- vinnings med alldeles intressanta
saker, men jag skall säga, att
den gubben är inte god att ha
med, så den blir nog inte so-
ligt att bo. Han blir nog inget
en på mittan. Gubben har till."

revolver och ska vi tvingas.
Där bodde en främling, en
matt, och han gick ej en blund
i ögonen. — Ja, det lit
ja ljusblitt, i mitten mitta.
Jag tänkte smärta, att
han kan ju inte mer än bli
skjäl mig, inför jag gick dit
och berättade på. Det tog
en bra stund, innan jag bör.
och någon, och jag hann att be-
ta på för andra gången, in-
nen en stund till kom där in-
från: "Vem där?" — Jag sa
ja, vem jag var, och de öppna-
des dörrarna till. Smått mig
stod de en liten berusad gubbe

5009

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spinnjakter och Fiskningar. I hem-
den hade han en fiskbåge, som
han tyckte mig i anslutning med.
"Go de!" sa han. "Kom med
här! Ja ska visa er viken. Ja
jag ska villet annat lysa än
dessa, för de ha stängt i det
skottet för mig, men jag har
dett ett par stängsler åt er
vill tingen. Ska jag ni bo,
och jag ska försöka se, att i
denne stegen, betänker ni sig
er vill jag att jag ni ska bo,
för rent vill gälden ha det,
försök ni. Ja, i ska försök
i morgon. Nu betänker ni sig
ga er. God natt! Dören ska

7
5009

Hi öppen mellan våra rum.
— Det tyckte jag friskt en
liten handling, men det var
intet att göra åt det. Jag
skulle också ha frimärken på,
men gubben hade en ledaren
öppen. Jag hade mig således
en tom ark. I denna jag kom-
mit några frimärken, som
men jag skulle också göra och
ti andra till mig, då man till-
ger friska mellan på en ställe
Jag orkade ej följa kl. 1/2 7
på morgonen, då gubben till-
berg skrek: "Öpp med dig
barnen! I gaven för den vår."
— Jag gynnade mig i öga.

Skriv endast på denna sida!

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

S
5009-8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

men vil du se på det klara med,
 du jag begär mig. Från jag
 sig gubben, du har redan stor
 färdig skrift vil min ting de
 skriftade. jag tyckte om gub-
 ben mycket de upptäckte bl. a., att
 han hade mig en ränningst krus-
 sa ögon bakom ett par vildhår,
 ögonbryn, han
 verkliga var en
 svärmoder. Han
 förändrade det
 mig verkliga,
 att jag var att
 ligga under som
 en fisk som han
 han om min till mig

Foto: H. Fagerström

Skriv endast på denna sida!

från mig i det Nyberg hade vi
ett nytt beslut kl. $\frac{1}{2}$ 6 och prövat
ett äpple, som färdigt med mi-
den maten. Den gav mig några
anmärkingar, att jag skulle ge i
sitt tilligt på källaren och bli-
ga ett tilligt på morgnarna.
Jag skulle "i filja" miska-
stopp bords "ser" att göra
maten till dag och kvällen. —
Jag förtok sitt beslut, att vi
gädda det att bita med gub-
ben och göra ti mycket som
mijligt som han ville, om jag
skulle stå på god fot med
honom.

Min första dag hos Nyberg

ansåg jag till att se om han till-
 bringade. Han var mycket anse-
 ligen om att visa mig allt, och
 han hade. Samtidigt skrift han
 ja tilligt om han kan komma
 gör allting, och han skrevs han
 barn varit. Jag trodde, visser
 jag han till Ryberg, att han
 bodde i en liten bygge, men i
 stället finner jag
 honom i en villa
 på 7 rum och kök.
 Rummen är frö-
 minst möbler-
 de. Mycket av
 det han har, han
 har själv fränt.

Skriv endast på denna sida!

12
5009

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hittar och spänner för barn
i mängder, som barn gärna
gjort. Genom ditt tryck sam-
ma till en barn ej. Sedan för
att visa oss, och barn ges mig
finitetse att jobba fram och till.
En på allt, och barn äger. Jag
är glad över det som förhåller
barn visar mig, och då barn ge-
ter mig mycket till bygganden
m. m. Minne för mig värtigt
hemmen. Jag för till till mig
fjärn. Och gubben går och do-
me. men om det ens och en
det andra.

Då Nyberg är minne bil-
lar barn mest till i sin lilla hem-

13.
5009

13
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

more. Där han har sin frö, där
han på mitten bekräftar sin vilja
i stinnjakter och besök, och där
han som dag en, där han bekräftar
en vilja som med sin vilja bekräftar,

96
Fots: H. Fagerström

Stärker ut sig i juu ut en frö.
Han stärker sin vilja bekräftar

Skriv endast på denna sida!

14
5009

14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Arbetet", "Det är den bästa bil-
ning, som finns", säger Ny-
berg, "ty om den nu min-
ty, givet en jättelikt uppgift,
så demonstrerar den det ge-
mett." "Så ser man ty till
högsten upp på till en ut-
gård som den finns ty med
i den till tingar alltså thi-
ande "Jag saknar".

Nyberg är till den pro-
bitiska åskådning, ett stort social-
demokrat, och eftersom verksam-
heten just pågår som bäst,
mått för allvarigt hjälpa
hvar och en att sätta upp ting-
liga verksamheter i sin frim-

En med igen. Nyberg är J. O.
mycket väl inatt i icke blott
det politiska utan även allt
annat, som hinders af det.
Men vi ha här också det en
dags nyhet af fridning och
stifta upp missanakt och
sin lilla redigering, som hjäl-
per honom att fridning många
stund. Där tiller han på mör-
nen under många delar,
— där tiller han under vide-
tals uppstår af dags nyhet
senst där där är mig en lilla
mors. Han berättade mig, att
där han fyllde 75 år, och han var
var honom från Stockholm,

16
5009

16
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sa som, då han sig in gam-
la för när mig en vänskap
ordar med sin ordar: "han har
han egentligen för, som är så
gammal, kommer till sig in
i detta här?" — "Då är det
ingensting, ni för jag gjort
apparaten", varde den gamle
gubben, utbragte med en
lite ringa stämpel. Och det
är sant. Gubben hade jag
gjort denna lilla apparat, som
är en batteriapparat med hög-
kolor. Den hade smält vid
fönstret denna 2 veckor för-
om, moderner apparater,
som han smält vid mig, då

Och skänktes frimuren en
avtäckelse för honom, förbjudt
mig ej kunde anse.
Förutom en minsta
särskildhet i Nyberg. Alla sam-
mar till då migst i biskop
alldeles i vår församling, som var
för ögonen på oss en vis
ämbetsman. Då man kände in-
man för församlingen. Där till min-
ligen en stor jäsning appa-
rat, där gubben korrerade sin.
Han är minligen ej myskt, till,
fastän han var en stor på
stor församling, som frimuren:
"Lygna korporationen!"
Avsky, kungen!

Med "Kryssa" mässen han alla
 ställen för tungt arbete, som
 fräskmässen etc. i hundra Co-
 olmen, föint, men den Nyberg
 genom till ingripande stuf-
 fad bort. Kanske detta är ett
 av orsakerna till, att man bli-
 jast inte mer gubben. Den
 antalsade Phyllon hade vänn-
 ligen mer än en gång varit
 riktigt ännu, men då kan
 det ganska upp en ny. An-
 vis är naturligen gubben i högst
 god, ty han är född i
 Småland. För sin hals han
 till förgäves i förtäring, och
 han varit jämte sig i sin förtäring.

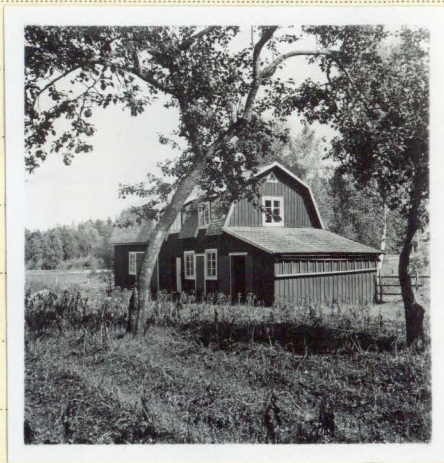
Det är smärtsamt inte utan,
att föreställa sig att sin spe-
riella pringel på gubben, som
gärna heter "massprink" och
frå öringt i utlandet är
mycket lite en liten del-
ma.

Det är inte bara in-
mars, som gubben Nyberg är det
tuggigt och i ordning. Det är
man märker man väntat och di-
nita minnt i hans stora fink-
gård. Allt här är den ren-
het och i ordning. Minsta lilla
gren, som fallit ned, potatis
genast bort. Ringt ned i
trädgården ligger Nybergs s. r.

20 5009

20
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

utmaningarna. Den biten allt an-
nat är utmaningar för de som
nu kan ett bättre bönings hus
— ja d. v. s. för vinnaren är

97. Foto: A. Fagerström

och i vinsten till en förmånlig och
3 mm och 100. Det är för smäl-
terhet ingen, för ingen skulle vil-

Skriv endast på denna sida!

Jä Bo hos gubben Nyberg, som
han sett annat än gata ansenligt
blunt milstörps bonn. Jag fann
snarast, att Nyberg var en
tygnerligen hjälpsam och snäll
man, men det var mest dem,
som var på samma sätt med
hvarandra. En ämta, som var som en
att försiga 7 barn, barnen var
hos Nyberg, de han hade öfri-
skidning. Nyberg tyckte alltså,
att det var tygnerligen dem, och
det gick sig en dag, som han
sig tänkte något i maktig med
barnen han från skolan. Den-
han hade han erbjudit dem att
bo gratis i bostaden i maktig.

tingen, om de ville. Antan viga-
de samvirket ej detta, då han
är vill att barnen skulle bli
frå mig, så att Nyberg
skulle bli medlem i den,
och den hjälp han nu får från
barnen skingras ut.

När viningen i den nämnda
utmaningen ingår fruntän-
derna boden Nybergs två
barnskolebarn, då han all-
tid varit frivillig att sig mi-
gan betänlig till alla repa-
rerade mig, som gillade
den. Inom denna skolstund sig
mig, som han också var till
över, och det är byggd utman,

23
5009

23
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

du har insett ett utmärkt
badrum. Varje vecka tryk har
du tilltänkt, som vi också
skall åtnötna här.

Har i sin egen lilla
vård tänkt den lilla gub-
ben omkring, och alltid hade
han något att göra. Från 26
på morgonen till 7 på kvällen
kunde man se honom i ar-
bete omkring sin eller nrs.
Man behövde sannoligen ej
vara många dagar, för-
sen man förstod, varför det
överallt var så rent och fint.
Har ständigt och där hade och
håll allt i ordning du inne.

Skriv endast på denna sida!

24.
5009

24
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den nysade bord skrap, skiv-
ok ok hida allt i ordning
nå i Frisby åker. Han hade

Foto: H. Fagerström

tråk från 80 är en otrolig arbets-
förmåga, och man hade många
gångar tur att ha, att han
själv var mer än 60 år.

Skriv endast på denna sida!

25
5009

25
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nä han den mårken hade en utmärkt
kissel och tyckte var det en att und-
ra på, om man tog för på honom
allt.

Något, som jag länge
fruktade på, var när jag
hade de två. Jag fick hö-
ra minningarna aldrig ända. Jag
fick vänstern, att han tröp-
te 2 timmar mjölk om dagen
samt att han hade en del
mårken och sig hem, då
han kom från Ryssby, dit
han antingen ända eller gick
i gård i lutan för att mårken
fick sinna baskat. Ryssby och
vad han högt tänkte han und-
ra.

Skriv endast på denna sida!

26
5009

26
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

berättar sin ämbets. jag sig
 honom aldrig boga mig an med
 mer än mig. Han kom
 dit någon gång och bl. a.
 baktade bröd samt stekte
 vitt strömming som dykade,
 men det kunde ju ej rika
 så länge. Jag öppnade
 verkstaden på gården, och efter
 en tid upptäckte jag honom
 sittande med ett smijerat
 hättigt färd med mig och
 där "soppa" bröd i kruk.
 Han åt en fet med en
 stor skål. Då gick det
 också upp ett ljus för mig,
 varför gården hade ett

deras väktare i ett steg.
När myllan kom på morg-
nen, drog han upp den i ett
väktare, och när han så blev
myllan, drog han upp ett
fot myllan, "soppade" bort
i ett i en hel frukt. När
de alla frukt i tvättning
kommit i vatten, drucke han
alla på en gång. Och detta
vitt att han vidare antingen
brist i myllan eller också brist
i förbrukning, som han pro-
vade en bär. En gång tog
jag honom utöver frukt
dessa bitar i sig en frukt,
som han var värd över på.

Då jag många gånger, då det en
 till en till mig när hängde af-
 ter en kopp kaffe, fringade jag
 honom en gång, om jag ej
 kunde få betala kaffe åt ho-
 men, men jag fick till svar,
 att han ej kunde kaffe. —
 "Vi ha väl till, och som stå
 i tillstånd: Pröva den kopp,
 och smaka på. Vår osmaka på,
 gör honom till. —"

Öfverlåt jag till och till
 en smulvettig Skylar, då då man
 påskan detta, skett han bara
 men honom då gäma in på,
 som han berömt sin opåsklig-
 het. — "Sitt och frimod till

30.
5009

än en gång tröst mig nopo.
men en gubben, oh då jag
ville ha minna, att han
bedarke / ging i boken, tyckte
jag detta var storsätt en en
ensam 80-åring i minna
Svinnar, men min han tröst.
Oh gå in på elektriska bok, då
en jag till på att gubben stit
oh tyg. Han frukt tydligen
dessa, ty han intjöl mig till
att te, men den elektriska
bok var ordnade. Jag frukt
alltså med minna på frukt,
då han skulle boka i till boken
(bygg boken.)

31. 5009

31
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vattent badet har sedan ti-
digt på morgonen varit uppe och
rikt i trygghet. I den stäm-
men i badkaret, som har
gjär cementat, vilket har gj-
gitt oss att ta en. I den rika
badkaret vil den ämben, där har
skall ligga med huvudet i
den tröst och brett bänk,
på vilket har
viken mellan,
från att ligga
begränsat. Bad-
et badkaret
har har ett bänk,
på vilket har
har en sitt stän

Skriv endast på denna sida!

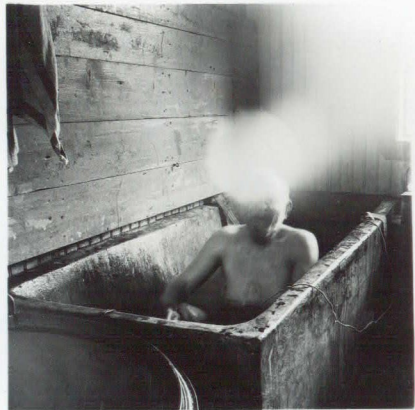
Foto: H. Fagerström 99

32 5009

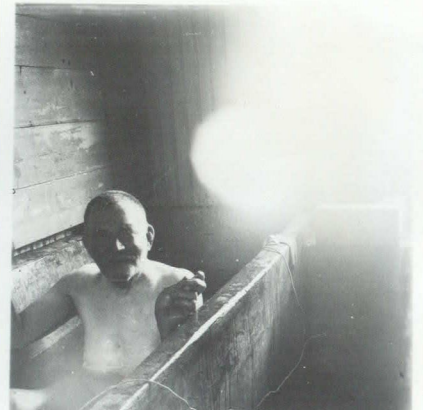
32
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

induktiv apparat, som giver ho-
men den betingede elektriske
stimulation.

Foto: A. Fagertun

a

b.

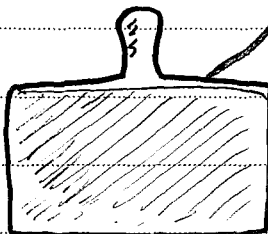
Stimulation tilskyndes her til
gennem de ledningsledere, som
synes på billederne. På den højre
billeden se vi også induktiv appa-
ratet. Her i ledningen her her

Skriv endast på denna sida!

2 mahuplattan — en mindre och
en större — fäst på spadlik-
nande bultar av trä.

a.

b.

Den större plattan (b.) sattes
fästare på, och den mindre (a)
fästades till över kroppen. Då
kunde man ligga i 1 tim. i
strick varje gång, vilket man
om. Då man begynte ligga
längre bak, kunde man ligga

litet om vittne och yngre i korp-
pen, påstod han. Han hade
skrivit till att på andra gam-
la, som hade mycket att an-
se, begagna sig på denna bry-
men, och han bara att på
gärningen, men det jag har att
göra mig en myt.

Ja, jag är tillräckligt
självklar, som kändes på
att gubben Nyberg hade det i
ordensordning för sig, som
han hade, förin jag med andra
ögon kunde se det. Att han
smällt till bollen där till en-
sam och övergiven av ti goda
samt alla — ja, d. o. m.

beträffande på de flesta vill ha-
de sin händelse historia. Att
gubben Nyberg i fröken och sin-
nessatt var vaktmästaren de flesta
i Månsby eller Månsby, som
han gick till och det, var ej
vårt att komma underhand.

Har hade vi sina egna idier
om saker och ting — idier, som
han på grund av sin händelse-
historia berättat ej gick
ifrån att vara. Han tog ej
mellan fingrarna med utsvi-
lar, som fröken. Han gick
sen till till den det var mi-
stas vill på ordning, och och
mitt. Därför hade man i

byn böjst rötas och thys
med brunn. Han byst i
den fränke om mittena. Han
bestale stän och två gås han
bygg meller. Han hade brenst
in mysktuten i den frän-
gård, fjänt röt han thys
o. s. v. Den fränke efter
brunn, och de gick frän ths-
han och annas. Det en till-
das röt den brunn, den
restade brunn stän röt mitt
vren. Gubben Nyberg en en
tiden till till, att han ej
kunde till den brunn stän
att ingå, annas hade de
hade fränst efter en till.

Nej — han var i skil med
 alla de andra alla. Han
 blev också angripen av alla.
 Därför måste han också stiga
 in i sig och vara ensam i sin värld.
 Därför ansåg han sig också be-
 höva en bevisning om mit-
 telse, och att han ville, att
 drömmen skulle bli öppen med-
 tan mitt på hans rum, en
 lydligen. För att han skulle
 ha ett vittne till hans, en
 mycket starkt känsla. Han in-
 tet kunde. Nej, men abstrak-
 ta sig nog, och man ej
 kunde en alldeles liten på
 att d. s. h. folkminnesforskare.

in enbart detta. Den kunde
lite gärna vara den stark-
betsadskat, som på bes-
täl den med. Jag är all-
ti angiven av att vi är mys-
sigt skinn, vilket i hög
grad borde mig

Si fick du denna
gärning, som gesen till goda
förtjänst kunde ha givit många
goda till, som hade ett
hjärtat så gult, du det gäll-
de verkliga vänner, två här
samma när skickat till dig,
vilket man stängt av för hi-
men, när möjligt att kom-
ma om ända till 2 hyperven-

deras vidriggare, som han
 li gärna älskar, och möj-
 lighet att kunna använda ti-
 na stundarna för att besöka och
 annat. Han är också —
 och han ville han också, heller
 än att ha värmliga minnistor
 hos sig. Ofta påskade han smek-
 terna på hans fars porträtt
 på väggen och sa: "Vej annat
 är det, då mitt kärn "hus-
 kors" lade."

Han är en alldeles ny
 stas och glad över sin gäst, som
 fruktade att vinden skulle
 och hans stora gästvänlighet.
 Han trodde tvivelade han i till-

sammens vil hun lille modig-
pant, og de den hvide fi-
diligst, tog gubben Nyberg
sjældent hun en programmet,
at de fik man både hin
rolige "moralhistorie" og vis-
ten hun frit med sig sin
sine frejse. Ja, denne
man i verktigen en se- og
hvis åndhet, og typisk fi ho-
mon vis de lide og, den
med et meget hurtig
fryde på hus: ja, tak fi
denne tiden og vilkommen ånd!
- Stilsa fin alle verktige vän-
ner! —